

Publicerad 2024-03-29 22:22 av alstroemia

Depression

Depressionen prasslar i gräset.

Den väntar på att jag ska vända mig om, tills jag inte kan få syn på henne.

Sorgen tar plötsligt över, pilen har smärtfritt träffat mig i ryggen

Det känns som att Gud har lämnat mig till att dö.

Hur kunde detta hända?

Livskraften lämnar mig i flera månader, med lite mat och lite glädje.

Innan jag kan ta mig upp igen måste jag försöka mitt bästa, varje dag, varje natt.

På livets kant, med kroppens energitillgång alldelles platt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren alstroemia med Poeter.se id #233860 innehar upphovsrätten